

“Horses in the Sky”

Οι προσδοκίες του κοινού του 20ού Φεστιβάλ Σύγχρονου Χορού Κύπρου για την παράσταση της Kibbutz Contemporary Dance Company από το Ισραήλ ήταν δικαιολογημένα υψηλές, καθώς όλες οι παραγωγές των παραστασιακών τεχνών που ήρθαν τα τελευταία χρόνια από τη γείτονα χώρα ήταν εξαιρετικού επιπέδου. Το δικό μου ενδιαφέρον είχε κεντρίσει ιδιαίτερα η άποψη ανθρώπου ο οποίος είχε δει και την Kibbutz Contemporary Dance Company και την ομάδα Batsheva (που ευτυχώς για μας είχε φέρει στην Κύπρο δυο φορές την καταπληκτική της παραγωγή «Deca Dance»), και έκανε τη σύγκριση υπέρ της πρώτης. Ήταν αυτό που λέμε «μεγάλη κουβέντα», αφού ανέβαζε τον πήχη πάρα πολύ ψηλά. Την ανάμνηση του «χορού με τις καρέκλες» της Batsheva την έχω φυλαγμένη σε πολύ τιμητική θέση...

Ο χορογράφος Rami Be'er ήταν ο παντοκράτωρ δημιουργός της παράστασης «Horses in the Sky». Τον σκηνικό χώρο τον είχε αφήσει εντελώς άδειο, κανένα στοιχείο δεν παρέπεμπε σε κάποια χρονική εποχή και δεν έκανε πολιτισμικούς συνειρμούς. Ο φωτισμός συμμετείχε ενεργά στη γενική παρτιτούρα του δρώμενου. Η αδιάκοπη σ' όλη τη διάρκεια της παράστασης κίνηση των χορευτών χαρακτηριζόταν από ψηλής έντασης ενέργεια, η πηγή της οποίας σαν να βρισκόταν μέσα στα αθλητικά, νευρώδη κορμιά τους. Το σύνολο τη μια στιγμή παρουσίαζε απόλυτο συγχρονισμό, την άλλη διαλυόταν σε ημιχόρια, ντουέτα, τρίο, μετά πρόβαλλε σόλο στιγμές, ύστερα πάλι ενωνόταν, χωρίς να χάνεται η συνοχή του έργου, η ενιαία του αισθητική. Ο ρυθμός της παράξενης μουσικής σύνθεσης άλλαζε, έτσι ώστε η χορογραφία να αποδεικνύει την προσαρμοστικότητά της σε όλα τα μουσικά είδη και τέμπο. Ως άνθρωπος του λόγου, με την κακή συνήθεια να αποκρυπτογραφώ έργα όλων των τεχνών μέχρι το

σημείο που να μπορώ να διατυπώσω το νόημά τους με λόγια, δεν κατάφερνα να το κάνω στην παράσταση του Rami Be'er, παρότι το θέαμα με είχε κερδίσει απόλυτα. Η θέαση ήταν σχεδόν κοπιαστική, καθώς η πληθώρα των κινησιολογικών λεπτομερειών δεν χωρούσε στην αντιληπτική μου ικανότητα. Σχεδόν είχα διώξει το φιλολογικό μου «τι σημαίνει», όταν ο Be'er ενέταξε στην κινησιολογική ροή το τραγούδι «Horses in the Sky» της канаδέζικης ομάδας Thee Silver Mt. Zion, όπως ανακάλυψα ψάχνοντας στο διαδίκτυο στίχους που είχα συγκρατήσει. Να πώς είναι: «Oh, my broken lamb/I worry when you cry/Baby's gonna fetch ye/Horses in the sky./Though dead hands rings the garden/And these are violent times/And violence brings more violence/And liars bring more lies.» Αυτό, κατ' εμένα, άλλαζε τους κανόνες του παιχνιδιού, εκεί που είχα αποδεχθεί ότι η κίνηση είναι αυτάρκες αισθητικό στοιχείο που απορρίπτει τις ερμηνευτικές μου απόπειρες, ο ίδιος ο χορογράφος χρησιμοποίησε εκφραστικά μέσα μιας άλλης τέχνης, για να προσθέσει ιδεολογικό περιεχόμενο στις αφηρημένες εικόνες του δημιουργημάτων του. Κατά την άποψή μου, αυτή η προσθήκη δεν εξηγούσε και δεν ενδυνάμωνε το δυνατό θέαμα, αλλά το περιόριζε.

Κρατώ από την παράσταση την εξαιρετική χορευτική ικανότητα του συνόλου και την εκρηκτική ενέργεια που διαθέτει η παράσταση «Horses in the Sky» της Kibbutz Contemporary Dance Company.

ΘΕΑΤΡΟ
ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΝΑ
ΜΟΛΕΣΚΗ